

L'OPINIÓ

La dictadura segueix encara

Un conglomerat de totes les deixalles del vell règim aturar el cop final.

Per salvar el que és corcat ho han tingut d'apuntalar tots els caps de totes les tribus, agafant-hi també els nacionalistes. Ni així, tampoc rutlla el carro. Prèvia cèntrica com uns vulgars Primo de Rivera. Presos governants a dotzenes com uns Martínez Anido qualsevols. Responsió total de garanties com un pobre Berenguer Xauen.

És la darrera carta i com que fa tant de temps que vivia amb les altres quaranta set de la baralla, és cada, greixosa, bruta.

Endebades volen jugar el paper de tartufs. Aquest cop de circ que tots ens sabem de memòria farà aixecar la censura molt aviat i llavors amb Codi Penal de la Pont i amb governadors *pro ecclesia et pontifice* els periodistes serem aliment de sumaris i de judicis als a l'ensems que les recollides de les edicions abans els processaments ens faran perdre els pocs quartos que ens queden després de l'any de Don Damàs.

Alhucemas, *corpore insepulto*, no s'atreveix a deroçar aquesta vergonya de Cos legal hereditat de la primedictadura, malgrat haver-lo blasmat repetidament i abans de posar-se altre cop la casaca, i prefereix donar la resposta entenimentada i ferma que li ha servit el Col·legi d'Advocats de Madrid per mitjà de l'excmo. Ossorio i Gallardo.

La Cierva, vell cacic de Mula, home de totes les reaccions, autors principal amb Maura el nefast, de la responsió de mil nou-cents-nou que ens privà del millor obrerisme i de l'esquerrisme català, es fa protestar amb el seu primer pegat, el R. D. sobre el sou mínim dels treballadors.

El noi gran d'en Maura, no gosa tan sols posar les mans pecadores sobre aquesta obra corporativa la malaltosa de la qual fa plorar els ulls dels més honorable escriptors fruit de la imaginació malaltosa d'aquell amic que fou amic de Cambó i després del marquès de Castellà dit així perquè les seves facècies li varen costar car. Ni el Marquès de Guard-el-Jelú, en el segle XIX de Olano, malgrat descendir del gran general instructor del ros militar que molts hem exhibit en públic, ni va poguer tocar gran cosa. Tan bona era l'obra. La bossa del ciutadà ha caigut en els moments tras-

cedentials que vivim sota la visió clarivident del nostre compatriota don Joan Ventosa, advocat famós, financier expert i galant home indiscutible, el segon del polític pitjor d'Europa hauria d'ésser el primer. Hem de fer-li la justícia que segurament no li farà l'ex-company, avui filofeixista de "La Veu" senyor Josep Pla, fill de Palafrugell i ex-diputat provincial per La Bisbal, i oh paradoxa, gran enemic de "La Lliga", la justícia dèiem, de reconèixer a Don Joan Ventosa gran adversió a cometre les planxes històriques i siderals a què tan aficionat es sent el seu, més que director, *partenaire*, Don Francesc de A. Cambó i Batlle, pagès civilitzat de les rodalies de Besalú.

El ministre de Finances té idees clares i precises que vol realitzar atenent-se a l'alt mestratge de míster Quesnay del Banc Internacional de Pagaments. Però Don Joan sap que això no estaria bé fer-ho amb la senzilla signació reial i ja diu que ho portarà a les Corts o sigui a l'enterrament, amb el qual demostra que coneix bé el paper que s'ha de fer al Ministeri si vol acabar tranquil·lament la vida que la situació econòmica de què disfruta, gràcies a Déu, li té destinada.

El general Berenguer, comte de Xauen, s'ha reservat per indicació superior la cartera que ara en diem de l'Exèrcit i que seria més adequat seguir dient-ne de Guerra per la molta que dóna i donarà al seu titular malgrat la pau exterior i octaviana que l'absència de tot enemic internacional ens proporciona.

En queden un parell o tres que no mereixen el comentari.

Tots plegats, i amb el lema *d'anar fent*, formen la colla d'arreglats que toca el vals final en aquest envelat de la política espanyola diguem-ne tradicional. No poden moure un múscle del cos que no se'ls queixi el contractista.

N'hem d'estar satisfets. D'aquesta tercera i degenerada dictadura en sortirà més desacreditat que mai l'ànima que l'aguanta i la fruita ben madureta ens caurà en la mateixa boca, perquè tingueu, companys, la seguretat que no trigarem gaire temps en veure manifestacions de capellans i d'altres cossos burocràtics que seguits de tots els ciutadans cridaran: Mori... Visca la Rep...

**MISS
ESPANYA
D'ENQUANY**

AMB EL RÈGIM O CONTRA EL RÈGIM